

обвинителния актъ, може да се спомъне въ обвинителната рѣчь наказанието, прѣдвидено за него отъ закона, ако то не е по-тѣжко отъ смъртното. Ето защо азъ въ обвинителната си рѣчь ще спомъна за наказанието на едно прѣстѣпление, което се констатира на сѣдебното слѣдствие, за което се говори въ обвинителния актъ, но за което въ послѣдния е пропуснато да се отбѣлѣжи съотвѣтствующия членъ на закона. И така, съ издаването на тия вѣстници въ Ромжния, само за това, че тѣзи вѣстници сѣ имали съдържание да възбудятъ населението противъ законоустановеннитѣ власти, — а това е достатъчно констатирано — на подсѣдимий трѣбва да се наложи наказанието, прѣдвидено въ чл. 66 отъ Нак. Законъ. Обаче, заедно съ това прѣстѣпление, Св. Миларовъ прави едноврѣменно втори пѣтъ прѣстѣплението наказуемо по чл. 49 отъ Отом. Нак. Законъ, който е прѣдвиденъ вече въ обвинителния актъ. Разликата се състои въ това, че въ обвинителния актъ сѣ посочени и други основания за примѣнението му отъ ония, които ще посоча сега. Излиза, че едно и сѣщо прѣстѣпление е извършено два пѣти. Съ издаването на вѣстницитѣ, подсѣдимий е виновенъ по чл. 66; но съ това, че той е получавалъ срѣдства за издаването на тия вѣстници — което самъ признава — отъ дипломатическия прѣдставителъ на Русия, а именно Хитрово — той е влизалъ въ споразумѣние и сплѣтни съ агентинъ на чужда държава, за да подбужда населението противъ законоустановеннитѣ власти, или за да улѣснява неприятелскитѣ постѣпки на чужда държава спрямо страната ни. Ето защо прѣстѣплението, което се прѣдвижда въ чл. 49, е извършено отъ подсѣдимия нѣколко пѣти. Той сѣ е обвързалъ прѣдъ Русия да дѣйствува съ нейна помощъ и срѣдства противъ независимостта на страната; влизалъ е съ тази държава въ сплѣтни и споразумѣния съ сѣщата цѣль чрѣзъ разни официални и неофициални лица, членове на «Славянското Благотворително Общество» и пр. Другъ пѣтъ пѣкъ е издавалъ вѣстници, за които е получавалъ срѣдства отъ агентинъ на сѣщата държава, съ цѣль да улѣснява неприятелскитѣ ѣ постѣпки, като подбужда населението въ страната ни на възстание.

Г-да сѣдии! при изложение на моето обвинение, твърдѣ е възможно, че азъ ще пропусна нѣкои и други обстоятелства, които, може би, да усилятъ обвинението противъ подсѣди-